

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/82/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4210010732
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislav Libant
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4210010732.3

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Stanislava Libanta a členov JUDr. Štefana Hrvolu a JUDr. Lenky Kováčovej, v trestnej veci obžalovaného M. G., pre pokus zločinu krádeže v spolupáchateľstve podľa § 14 ods. 1, § 20 k § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného M. G., proti rozsudku Okresného súdu Komárno sp. zn. 1T/77/2010 zo dňa 16. 07. 2015, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 10. novembra 2015, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku, odvolanie obžalovaného M. G., nar. XX. XX. XXXX,

z a m i e t a,

pretože zistil, že nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom v spojení s opravným uznesením z 15. 10. 2015 bol obž. M. G. s poukazom na rozsudok Okresného súdu Komárno sp. zn. 1T/77/2015 zo dňa 18. 08. 2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 3To/70/2011 zo dňa 25. 10. 2011 odsúdený podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 2 Tr. zák. postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. s poukazom na poľahčujúcu okolnosť uvedenú v ust. § 36 písm. j/ Tr. zák. a priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 9 rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. obžalovaného na výkon tohto trestu súd prvého stupňa zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný odvolanie. Intervenujúca prokurátorka okresnej prokuratúry sa vzdala odvolania.

Obžalovaný prostredníctvom svojej obhajkyne zdôvodnil odvolanie tým, že:

Prvostupňový súd pri určovaní výmery trestu pochybil, ak prihliadol pri rozhodovaní aj na asperačnú zásadu uvedenú v ust. § 41 ods. 2 Tr. zák. Pri zohľadnení jednej poľahčujúcej okolnosti a jednej priťažujúcej okolnosti je síce trest uložený v rámci základnej sadzby, ale až na hornej hranici, ktorý vzhľadom na všetky okolnosti prípadu považuje obžalovaný za neprimerane prísny.

Osobitným listom zdôraznil, že predsedu senátu Dr. Šuláka v konaní namietol a on sám uviedol, že bude nutné, aby o veci rozhodol nadriadený súd. Neskôr však určil termín hlavného pojednávania a spolu rozhodol v merite veci.

ďalším podaním doručeným odvolaciemu súdu 29. 10. 2015 obžalovaný napáda aj konanie, ktoré mu predchádzalo a operuje protizákonnosťou postupu súdu prvého stupňa.

Zastupujúci obhajca na verejnom zasadnutí uviedol, že Nález Ústavného súdu SR PL 106/2011 vysvetľuje ako ukladať trest, aby nedošlo k nesprávnej aplikácii ust. § 34 ods. 2, 4, 5 písm. a/ Tr. zák. a k porušeniu ust. § 321 ods. 1 písm. d/, e/ Tr. por. Zákonným podľa neho by bol pre obžalovaného trest nižší ako 8 rokov prihladnuc na to, že obžalovaný k 11. 06.2015 už vykonal 5 rokov trestu odňatia slobody. Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa, alebo rozhodnúť spôsobom ako to navrhol.

Obžalovaný požiadal, aby súčasťou zápisnice sa stali jeho dve podania, ktoré sú žurnalizované na č.l. 1009 až 1011, kde zdôrazňuje nezákonnosť jemu uloženého trestu, postupu súdu prvého stupňa a opisu skutkových okolností, na ktorých nemal taký podiel ako bol uznaný v pôvodnom konaní.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí zhodnotila odvolanie obžalovaného ako nedôvodné s poukazom na zákonnosť postupu súdu prvého stupňa a navrhla odvolanie ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obžalovaným - nezistiac dôvody na postup v zmysle § 316 odsek 1, 3 Trestného poriadku, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom neopomenul skúmať, či vec neobsahuje chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa opakovane rozhodoval v prípade obž. M. G. o uloženom treste, hoci tomu tak už bolo v rozsudku tohto súdu zo dňa 18. 08. 2011, sp. zn. 1T/77/2010. Tento rozsudok sa stal právoplatným rozhodnutím odvolacieho súdu - uznesením zo dňa 25. 10. 2011, sp. zn. 3To/70/2011 a obžalovaný bol uznaný vinným pre pokus zločinu krádeže v spolupáchateľstve podľa § 14 ods. 1, § 20 k § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 245 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák. a pre zločin útoku na verejného činiteľa v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 323 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/, c/ Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. a/, j/ Tr. zák. spáchaný v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 245 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák. Na základe žiadosti odsúdeného Okresný súd Komárno uznesením zo dňa 05. 02. 2015, sp. zn. 2Nt/3/2014 podľa § 394 ods. 1 Tr. por. povolil obnovu konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 1T/77/2010 zo dňa 18. 08. 2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 3To/70/2011, zo dňa 25. 10. 2011 a to v prospech odsúdeného M. G. a to vo výroku o treste. Zároveň podľa § 400 ods. 1 Tr. por. zrušil výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Komárno sp. zn. 1T/77/2010 z 18. 08. 2011 ako aj všetky ďalšie výroku na zrušený výrok o treste obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súd prvého stupňa následne vo veci konal v smere zistenia všetkých podkladov pre uloženie trestu u obžalovaného a svoje rozhodnutie premietol do napadnutého rozsudku v spojení s opravným uznesením.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že obžalovaný dôvodne poukazoval na príslub súdu ohľadne rozhodnutia jeho námietky. Nerozhodnutie o nej však bolo iba administratívno-technickým nedostatkom, nakoľko jeho námietka nebola vznesená bezodkladne a bola založená na procesných dôvodoch, kde Trestný poriadok určuje súdu, aby o takejto námietke nekonal (§ 32 ods. 6 Tr. por.). Toto procesné pochybenie nemalo žiadny vplyv na rešpektovanie práv obžalovaného v priebehu procesu pred súdom prvého stupňa a neovplyvnilo konečný verdikt súdu pri rozhodovaní o vine.

K samotnému výroku o treste je nutné uviesť, že obžalovaný bol vyššie citovaným rozsudkom uznaný vinným z viacerých trestných činov dokonaných či v štádiu pokusu, intenzity zločinu i prečinu. Zároveň z pohľadu výmery trestu je potrebné uviesť, že súd prvého stupňa v pôvodnom rozsudku a teda i výroku o treste no i v novom rozsudku zo 16. 07. 2015, v ktorom ukladal trest odňatia slobody obžalovanému vo výmere 9 rokov podľa § 212 ods. 4 Tr. zák., plne rešpektoval zásady pre ukládanie trestu, z ktorých si odvolací súd dovoľuje zdôrazniť najmä zásadu ochrany spoločnosti pred takýmto druhom páchatelov v zabránení páchania ďalšej trestnej činnosti. V období roka 2010 bola spoločnosť v Slovenskej republike intenzívne konfrontovaná s opakovaným vykrádaním bankomatov bankových

spoločnosť násilnou formou, bez podstatného úspechu v dosiahnutí páchatel'ov, čo samozrejme vplývalo na rozsah tejto trestnej činnosti a zneisťovalo príslušníkov spoločnosti, či ochrana spoločnosti pred kriminalitou v tejto forme, je v dostatočnej miere vykonávaná. Navyše obžalovaný sa podieľal svojim konaním na konfrontácii s príslušníkmi polície, ktorí prenasledovali jeho a ostatné osoby unikajúce z miesta páchania trestného činu a v tomto smere bolo zaznamenané aj použitie strelnej zbrane voči vozidlám a osobám policajného zboru. Ak preto súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku prihliadol na uplynutie doby od spáchaného deliktu, ale pritom vzal do úvahy všetky okolnosti týkajúce sa danej trestnej činnosti v neprospech obžalovaného a zmiernil mu pôvodne uložený trest odňatia slobody v trvaní 10 rokov o 1 rok a opätovne ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, konal tak správne v súlade so zákonom, rešpektujúc všetky zásady pre ukladanie trestov. V tomto smere odvolací súd nezistil žiadne nedostatky a z toho dôvodu odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.